

ORWI

Organisation of Revolutionary
Workers of Iran
(Rahe Kargar)

نامه احمد باطبی از زندان

و

ضرورت پافشاری بر اعزام یک هیئت بین المللی بیطرف برای بازدید از زندانهای ایران

احمد باطبی در نامه ای که چندی قبل خطاب به هیات ویژه قوه قضائیه نوشته و اخیراً در خارج از کشور نیز انعکاس یافته است، تصویری بسی دردناک و افشاگر از روش های بازجویی در زندانهای جمهوری اسلامی ارائه می دهد. در بخش هایی از این نامه چنین آمده است:

" دست هایم را از پشت بستند و پای راستم را با دستبند به دست هایم متصل کردند و طبق گزارشی که در مقر نیروی انتظامی تنظیم شده بود مرا محاکمه و به شلاق محکوم کردند و با سیم برق سفید رنگ که گیس بافت شده بود حکم را اجرا کردند... آنها دست های مرا با دستبند به لوله های آب رو که در ارتفاع کوتاهی از کف اطاق قرار داشت متصل کردند و با پوتین به سروشکم کوبیدند. از من خواستند تا قبول کنم که در تخریب و آشوب شرکت داشته ام. بعد مرا روی زمین خوابانده و روی گردنم ایستادند و با دست موهای سرم را که آن زمان نسبتاً بلند بودند کندند بطوری که از پوست سرم خون جاری شد و دوباره آن قدر با پوتین به سروصورتم کوبیدند که از حال رفتم... آنها مرا داخل یکی از دستشویی ها بردند که چاهش بند آمده بود و آب گند آن در کاسه توالت پر شده بود. آن ها سرم را در گنداب توالت فرو کردند و آن قدر این کار را ادامه دادند که سرانجام گنداب از بینی و دهانم به داخل گلویم پائین رفت و تا ساعت ها از شستشوی صورتم جلوگیری کردند... در حین بازجویی بارها تهدید به اعدام خود و خانواده ام، شکنجه، تجاوز و زندان های طویل المدت شدم... در همان روزهای اولیه یک بار با مائیک سبز اسم را روی دستم نوشتند و وقتی که علت آن را سؤال کردم گفتند که می خواهند مرا اعدام کنند..."

احمد باطبی آن زمان که روح الله خمینی بنیان گذار جمهوری اسلامی با استقرار حکومت روحانیت، جنبش انقلابی مردم ایران را در هم شکست یکساله بود و اکنون پس از ۲۱ سال که از استقرار نظام ولایت فقیه می‌گذرد، نامه این سمبل نسل جوان ایران همچون قطره‌ای شفاف دریای بیکران پلیدی‌های این نظام ارتجاعی را که با هیچ نسخه اصلاح‌گرایانه‌ای قابل شست و شوی نیست بخوبی منعکس می‌سازد.

این نامه بروشنی نشان می‌دهد که با حذف سعید امامی از آنجا که آمران شکنجه و قتل‌های زنجیره‌ای همچنان در مراکز فرماندهی سیاسی و امنیتی محکم ایستاده‌اند، ریشه سیستم شکنجه و خفقان و اعدام پابرجاست و حتی به دنبال دستگیری منتقدین عالیجنابان سرخ‌پوش و خاکستری‌پوش و تعطیلی مطبوعات منتقد و گسترش فعالیت باندهای چماقدار، شاخه و برگ سیستم سرکوب همچنان رو به گسترش است.

و بالاخره نامه احمد باطبی، ریاکاری و ناپیگیری اصلاح‌طلبان حکومتی را نیز برملا می‌کند زیرا هیات اعزامی مجلس که موسوی خوئینی‌ها و چند نماینده اصلاح‌طلب دیگر در آن شرکت داشتند و اخیراً از زندانها بازدید کرد، هر چند با برخی چهره‌های اصلاح‌طلب زندانی دیدار کرد و غذا خورد اما پنبه در گوش و چشم بسته از کنار پیکر درهم شکسته احمد باطبی‌ها گذشت و دم بر نیاورد!

اما جنبش آزادیخواهانه و عدالت‌جویانه مردم ایران اجازه نخواهد داد که فریاد احمد باطبی بی‌پژواک بماند و شور انقلابی نسل جوان که باطبی‌ها سمبل آنند، پژمرده شود.

شعار آزادی زندانیان سیاسی، لغو شکنجه و اعدام و پافشاری بر اعزام یک هیات بی‌طرف بین‌المللی برای بازدید از زندانهای ایران، بر پرچم این جنبش همواره برجسته می‌ماند و بیش از پیش نیرو می‌گیرد!

زنده باد سوسیالیسم

زنده باد آزادی

هیئت اجرایی سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)

شماره ۵۰۷

۲۰ شهریور ماه ۷۹ - ۱۰ سپتامبر ۲۰۰۰